

การลวด อ้อนวอน ที่ล้นหลามเด็กเล่น

โดย กาเรียล ซิโอซาวา
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในอังกฤษ

ดาวิตื่นตื่นกับเวลาเล่น เขาพยายามตั้งใจฟังครูเทย์เลอร์ แต่เขาไม่ค่อยเข้าใจสิ่งที่เธอพูดเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งนั่นทำให้ดาวิปวดหัว

ครอบครัวของดาวิเพิ่งย้ายจากบราซิลมาอังกฤษ เขามีบ้านใหม่และโรงเรียนใหม่ แต่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่สุดของทั้งหมดคือตอนนี้ดาวิมีภาษาใหม่ที่ต้องเรียนรู้!

เขาคิดถึงบ้านหลังเก่า เขาคิดถึงเพื่อนๆ ที่ทุกคนพูดภาษาโปรตุเกสเหมือนเขา

ครูเทย์เลอร์ปรบมือ “ถึงเวลาเล่นแล้วจะ!” เธอกล่าว

ดาวิกระโดดลงจากเก้าอี้ เขา รู้จักคำนั้น! เขาสามารถกินขนมและเล่นชิงช้าได้ และเขาพักจากการเรียนภาษาอังกฤษได้

เมื่อดาวิออกไปข้างนอก เด็กคนอื่นๆ วิ่งนำหน้าเขา เพื่อออกไปเล่น พวกเขาเป็นเพื่อนกันอยู่แล้ว และพวกเขาพูดภาษาเดียวกัน เมื่อดาวิพยายามฟังพวกเขา เขาปวดหัวอีกครั้ง

เขา รู้สึกโดดเดี่ยวมาก

ฉันอยากมีเพื่อน ดาวิคิด ฉันควรทำอะไร?

ดาวิจำสิ่งที่คุณพ่อคุณแม่บอกเขาได้ “ลูกสามารถสวดอ้อนวอนได้ทุกเวลา ทุกที่ และพระบิดาบนสวรรค์จะทรงฟังลูก” พวกเขาบอกว่า

นี่เป็นเวลาเหมาะที่จะสวดอ้อนวอน!

ดาวิมองไปรอบๆ สนามเด็กเล่น เขาเห็นบ้านไม้เด็กเล่น ดาวิเข้าไปข้างใน ที่ตรงนั้นเงียบสงบ เขาคูกเข้า กอดอก และหลับตา

ภาพประกอบโดยกาเรียล ซิโอซาวา

“พระบิดาบนสวรรค์ที่รัก ลูกต้องการเล่นกับเด็กคนอื่นๆ ลูกอยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โปรดช่วยลูกด้วยเถิด”

เมื่อสวดอ้อนวอนจบ ดาวิรู้สึกอบอุ่นและสงบในใจ เขาเชื่อว่าแม้จะยังมีเพื่อนไม่มาก แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเป็นเพื่อนกับเขาเสมอ

หลังจากหมดเวลาเล่น ดาวิกลับไปห้องเรียน เขายังไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ แต่เขาคิดตั้งใจพยายามต่อไป!

ดาวิฝึกฝนหลายสัปดาห์ เขาอ่านเรื่องราวมากมาย เป็นภาษาอังกฤษ เขาฟังครูเทย์เลอร์ เขาฝึกพูดกับเด็กคนอื่นๆ ด้วย

ทุกครั้งที่ดาวิรู้สึกเศร้า เขาจะสวดอ้อนวอน ทุกครั้งที่เขาปวดหัวจากการพยายามเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เขาจะสวดอ้อนวอน และทุกครั้งที่สวดอ้อนวอน พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้เขา รู้สึกสงบ เขา รู้สึกว่าเขาพยายามต่อไปได้

อีกหลายสัปดาห์ผ่านไป เขาเข้าใจครูเทย์เลอร์ได้ง่ายขึ้น ดาวิเริ่มมีเพื่อนและพูดคุยกับพวกเขา เขายังได้รับรางวัลในโรงเรียนสำหรับความพยายามและอ่านหนังสือเล่มอีกด้วย!

วันหนึ่ง นักเรียนคนใหม่มาที่ชั้นเรียนของดาวิที่โรงเรียน เขาชื่อ ลีโอ เขามาจากอีกประเทศหนึ่งและไม่รู้ภาษาอังกฤษมากเท่าไร

ช่วงเวลาเล่น ดาวิเห็น ลีโอ นั่งชิงช้าคนเดียว เขาดูเศร้า ดาวิจำได้ว่าเขา รู้สึกโดดเดี่ยวมากเมื่อเป็นนักเรียนใหม่ เขาต้องการเป็นเพื่อนของ ลีโอ

ดาวิวิ่งไปหา ลีโอ “หวัดดี ผมชื่อดาวิ” เขาชูลูกฟุตบอล “อยากเล่นฟุตบอลกันไหม?”

ลีโอพยักหน้าและกระโดดลงจากชิงช้า

ดาวิรู้สึกอบอุ่นในใจ เขาดีใจที่ได้เป็นเพื่อนกับ ลีโอ เช่นเดียวกับที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเป็นเพื่อนกับเขา ●

การพยายามเรียนภาษาอังกฤษ
ทำให้ดาวิปวดหัว!

